

Wyciąg wyników badań sytuacji społecznej osób LGBT+ na potrzeby Gdańskiego Panelu Obywatelskiego.

Raport opublikowano w 2011 roku w: „Sytuacja społeczna osób LGBT+, raport za lata 2010 i 2011”.
Redakcja Mirosława Makuchowska i Michał Pawłęga
Autor raportu dotyczącego osób LGBT+: Marta Abramowicz

Wyciąg przygotował: Henryk Jasioneck, Stowarzyszenie na Rzecz Osób LGBT Tolerado.

Legenda:

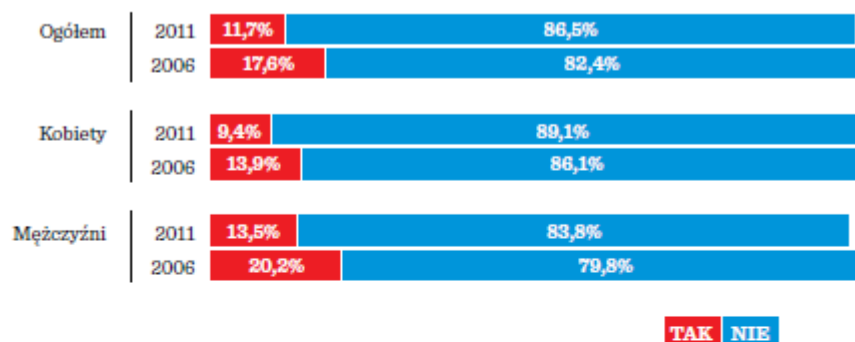
n- oznacza ilość osób jakie odpowiedziały na dane pytanie.

badanie z 2006 – poprzednie badanie wykonane według dokładnie tej samej metodologii, co pozwala porównywać wyniki.

Cały raport dostępny pod adresem:

https://www.kph.org.pl/publikacje/Raport_badania_LGBT_do_netu.pdf

Wykres 10: Porównanie doświadczenia przemocy fizycznej w roku 2006 (n=1002) i 2011 (n=1114) (braki danych zostały zakwalifikowane jako brak występowania przemocy).

12% respondentów doznało w ciągu ubiegłych dwóch lat jakiejś formy przemocy fizycznej. Przemoc ta nieco częściej dotykała mężczyzn niż kobiety. Przemocy fizycznej doznało 9% kobiet, a 14% mężczyzn. Zbadanie rozkładu ze względu na wiek pokazało, że osoby najmłodsze są najbardziej narażone na przemoc fizyczną i jak się okazało przy analizie późniejszych odpowiedzi, także psychiczną. Kiedy porównano grupę osób do 25. roku życia z pozostałą populacją okazało się, że w tej grupie 15,6% osób doznało przemocy fizycznej w stosunku analogicznie do 6,9% w grupie osób po 26. roku życia. Wyniki pokazują też, że w latach 2010–2011 mniej osób padło ofiarą przemocy fizycznej niż w latach 2005–2006. Powtórzyła się podobna zależność, że nieco częściej atakowani są mężczyźni niż kobiety.

Wykres 11: Częstotliwość ataków - przemoc fizyczna

	2011 (n=1245)	2006 (n=172)
jeden raz	36%	39,5%
dwa razy	24,6%	18,6%
trzy lub więcej razy	39,4%	41,9%

Marta Abramowicz

Analiza danych dotyczących rodzaju doznanej przemocy – wykres 12 – wskazuje wyraźnie na to, że przeważająca część badanych, którzy doznali przemocy fizycznej, była potrącana, uderzana, szarpana albo kopana (65%). Na drugim miejscu znalazły się zaczepki seksualne naruszające nietykalność cielesną (np. dotykane wbrew czyjejś woli) – 42% – i ten odsetek jest znacznie wyższy niż w 2006 roku. Wzrósł także odsetek osób, które doznały przemocy seksualnej (8%), zmniejszył się zaś procent respondentów, którzy w ostatnich dwóch latach zostali pobici (obecnie 17%). Jako *inna forma* często wymieniane było atakowanie osób badanych poprzez rzucanie kamieniami, butelkami lub innymi przedmiotami.

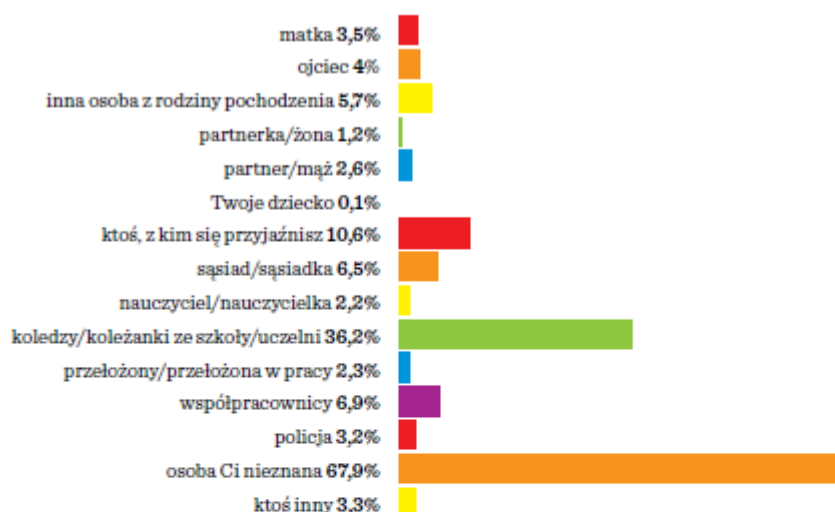
Wykres 12: Rodzaj doznanej przemocy fizycznej.

	2011 (n=1303)	2006 (n=176)
potrącanie, uderzenie, szarpanie albo kopanie	65,2%	67,6%
pobicie	16,7%	24,4%
atak z bronią	2,2%	1,7%
zaczepki seksualne naruszające Twoją nietykalność cielesną (np. dotykane wbrew Twojej woli)	41,7%	32,4%
przemoc seksualna (np. gwałt lub jego próba)	8,2%	4%
inna forma naruszenia nietykalności cielesnej	11%	8,5%

Procenty nie sumują się do 100, ponieważ badani mogli wybrać więcej niż jedną odpowiedź

Jeśli chodzi o sprawców przemocy fizycznej, to w 70% przypadków sprawca nie był znany ofierze – odsetek ten nieco zwiększył się w stosunku do 2006 roku, gdzie wynosił 60%. Wzrósł także procent kolegów/koleżanek ze szkoły/uczelni używających przemocy fizycznej, obecnie wyniósł 36%, w 2006 roku – 30%. Z uwagi na małą liczebność próby w 2006 roku niemożliwe jest dokonanie porównań pomiędzy wymienionymi w pozostałych pozycjach rodzajami sprawczyń i sprawców przemocy.

Wykres 13: Sprawcy przemocy fizycznej (n=1240)

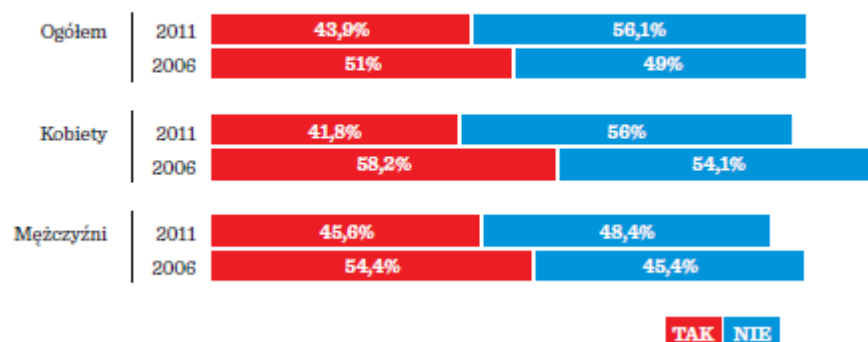

Do przemocy fizycznej jeszcze częściej niż w 2006 roku dochodziło w miejscach publicznych, takich jak ulica, droga, park – w 66% przypadków (w stosunku do 57% w 2006 r.) oraz w miejscach publicznych, takich jak sklep, komunikacja publiczna, klub – 32% obecnie, 28% w 2006 r. Równie niebezpieczna w 2011 r. okazała się szkoła/uczelnia – w 31% przypadków było to miejsce doznania przemocy fizycznej i wskazywano ją częściej niż w 2006 r. (24%). To kolejny wynik pokazujący wzrost przemocy rówieśniczej wśród osób uczących się, a więc sygnał dla szkół i uczelni, aby podjęły zdecydowane działania zapobiegawcze. Jako *inne miejsce* często wymieniano inne miejsca ze strefy prywatnej, a więc mieszkania znajomych czy akademiki.

Wykres 16: Reakcja policji w ocenie osoby badanej (n=137)

Wykres 18: Porównanie doświadczenia przemocy psychicznej w roku 2006 (n=1002) i 2011 (n=11141) (braki danych zostały zakwalifikowane jako brak występowania przemocy).

Wykres 19: Częstotliwość ataków - przemoc psychiczna

	2011 (n=4603)	2006 (n=493)
jeden raz	19,5%	17,6%
dwa razy	22,3%	12,4%
trzy lub więcej razy	58,1%	70%

Porównanie z danymi z 2006 wskazuje, że nieznacznie obniżył się odsetek osób, które doznały przemocy psychicznej i nieco spadła częstotliwość zdarzeń. Nie są to jednak duże różnice, dlatego nie można mówić o tym, że przemoc psychiczna maleje. Podobnie jak w przypadku przemocy fizycznej grupą najbardziej narażoną na przemoc psychiczną są osoby najmłodsze. Porównanie grupy osób do 25. roku życia z pozostałymi respondentami pokazało, że wśród osób młodych ponad połowa (51%) miała za sobą takie doświadczenia w ciągu ostatnich dwóch lat, podczas gdy wśród starszych respondentów (powyżej 26. roku życia) było to 35% osób.

Najczęstszą formą przemocy psychicznej (wykres 20) jest agresja słowna – 67% osób, które doznały przemocy psychicznej, spotkało się z w ciągu ostatnich dwóch lat z agresywnymi zaczepkami werbalnymi. Badani bardzo często byli również obrażani, poniżani, ośmieszani (51%), a także rozpowszechniano negatywne opinie na ich temat (48%). Pogrożki były udziałem 11% badanych, szantażowanych było 6% respondentów,

37

Marta Abramowicz

a nienawistne listy/maile/SMS-y otrzymało 8% badanych lub ich bliskich. Wandalizm i niszczenie mienia spotkało 4% respondentów. W stosunku do roku 2006 wzrosło nieznacznie tylko rozpowszechnianie negatywnych opinii o badanych, pozostałe pozycje otrzymały mniej wskazań lub nie zmieniły się.

Wykres 20: Rodzaj doznaney przemocy psychicznej

Procenty nie sumują się do 100, ponieważ badani mogli wybrać więcej niż jedną odpowiedź

	2011 (n=4892)	2006 (n=511)
zaczepki słowne/agresja słowna	67,3%	75%
obrażanie, poniżanie, ośmieszanie	51,3%	55,8%
rozpowszechnianie negatywnych opinii na Twój temat	47,6%	44,6%
pogrożki	10,9%	15,3%
nienawistne listy/maile/SMS-y do Ciebie lub Twoich bliskich	7,9%	5,9%
szantaż	6,4%	6,5%
wandalizm, niszczenie mienia	3,9%	5,5%
graffiti/plakaty/ulotki na Twój temat	1,8%	2%
inne formy nękania psychicznego	5,4%	7,2%

Wykres 24: Reakcja policji w ocenie osoby badanej (n=129)

Wykres 27: Powody nie zgłaszania zdarzeń policji

	2011 (n=5056)	2006 (n=533)
bałam/bałam się, że wyjdzie na jaw moja orientacja seksualna	17,5%	12,9%
bałam/bałam się zemsty sprawcy/ów	12,8%	11,4%
obawiałem/obawiałam się, że policja nie potraktuje mojej sprawy poważnie	25,7%	20,6%
obawiałam/obawiałem się docinków i złośliwości ze strony policji dotyczących mojej orientacji	18,7%	13,9%
nie wiedziałam/nie wiedziałem, że mogę to zdarzenie zgłosić policji	10%	5,8%
nie wierzę w skuteczność policji w tego typu sprawach	41,5%	31,9%
nie czułam/nie czułem takiej potrzeby	57,2%	33,8%
inna odpowiedź	5%	6,9%

Wykres 33: Czy zdarzyło Ci się w okresie od stycznia 2010 roku do dziś ukrywać Twoją orientację seksualną przed sąsiadami, dzierżawcami lub najemcami z obawy przed ich reakcją? (n=11092)

	Ogółem		Kobiety		Mężczyźni	
	2011 (n=11092)	2006 (n=944)	2011	2006	2011	2006
tak	49,6%	62,5%	45,5%	59,5%	52,8%	64,6%
nie	50,4%	37,55	54,5%	40,5%	47,2%	35,4%

Wykres 36: Czy w okresie od stycznia 2010 roku do dziś doświadczyłeś/doświadczyłaś odmiennego/gorszego traktowania ze względu na Twoją orientację seksualną w urządach publicznych (np. urzędy gminy, sądy) lub miejscach publicznych (np. bary, kluby, sklepy, środki komunikacji miejskiej, taksówki, plaże)? (n=2027)

	2011 (n=2027)	2006 (n=228)
tak	17,7%	32%
nie, mimo że moja orientacja była jawna	82,3%	68%

Wykres 41: Czy uważasz, że generalnie w Polsce akceptowane i szanowane są:

	Osoby homoseksualne (n=11111)	Osoby transpłciowe (n=10933)
tak	1,6%	0,4%
raczej tak	21,7%	3,4%
raczej nie	51,8%	28,8%
nie	22,6%	60,6%
nie mam zdania	2,4%	6,9%

Wykres 46: Jak długo trwa Twój obecny związek z osobą tej samej płci? (n=4872)

	2011 (n=4872)	2006 (n=583)
mniej niż 6 miesięcy	21,9%	22,4%
6–12 miesięcy	15,1%	16,8%
od 1 roku do 2 lat	22,2%	22,5%
od 3 lat do 5 lat	23,2%	24,4%
od 6 lat do 10 lat	11,7%	7,5%
ponad 10 lat	5,9%	3,3%

Dane wskazują, że blisko dwie trzecie badanych było w związkach powyżej jednego roku. Podobnie jak w 2006 r. najczęściej były to związki trwające od 3 lat do 5 lat (23%) oraz od 1 roku do 2 lat (22%). W stosunku do poprzednich badań wzrósł odsetek wskazań dotyczących związków powyżej 6 lat – obecnie 18%, w roku 2006 – 11%.

Wśród badanych 5,5% (n=11226) zadeklarowało, że ma lub wychowuje dzieci – 612 osób, z czego blisko połowa była w momencie badania w związkach z osobą tej samej płci. Jest to taki sam procent wskazań jak w roku 2006. Dodatkowo badanych zapytano o to, jaka jest sytuacja rodzinna dziecka, które wychowują (wykres 47). Samo bycie w czasie badania w związku jednopłciowym nie oznacza, że dziecko jest również wychowywane przez partnera/partnerkę respondenta, ponieważ np. w przypadku osób starszych dzieci są już dorosłe i samodzielne, choć nie oznacza to, że wcześniej nie były wychowywane w takim związku. Wyniki wskazują, że około jedna czwarta badanych mających dzieci wychowuje je razem z partnerem/partnerką tej samej płci. Są to najczęściej dwie kobiety – w 9 przypadkach na 10. Należy dodać do tego również niewielką część osób, które zaznaczyły odpowiedź *inna sytuacja*, gdzie część osób opisało sytuację, w której dziecko wychowywane jest wspólnie przez trójkę rodziców: parę kobiet i ojca dziecka lub też parę osób tej samej płci i byłą partnerkę/partnera – rodzica biologicznego. Najczęściej jednak opis w kategorii *inna sytuacja* dotyczył tego, że dzieci są już dorosłe i samodzielne.

Wykres 47: Jeśli wychowujesz dziecko/dzieci, to jaka to jest sytuacja? (n=606)

